

ZILVER BLAD

<i>Over de liefde die vriendschap heet</i>	2
<i>Een leeftijdsvriendelijke gemeente?</i>	3
<i>Gezonder door welzijnsmunt</i>	5
<i>Laat ouderen hun kennis en vaardigheden delen</i>	6
<i>Gerry hoort de mens en ziet het probleem</i>	7
<i>Je levenseinde tijdig bepraten</i>	8
<i>Open brief aan Mevrouw Joëlle Milquet</i>	10
<i>Europese verkiezingen: 60-jarige Groene kandidaat trekt campagne</i>	11
<i>Blow up</i>	16

WINTER
2013-14

EDITORIAAL

In dit Zilverblad besteden we ruim aandacht aan 'Leeftijdsvriendelijke Gemeenten', niet enkel het jaarthema van de Vlaamse Ouderenraad, maar ook een actiepunt voor elk actief GroenPluslid.

Als GroenPlusser kan je niet passief toekijken naar wat er in je stad of gemeente voor ouderen gebeurt (of niet gebeurt). We sporen je dan ook aan je kandidaat te stellen voor de lokale senioren- of ouderen-raad. Want daar valt meestal nog heel wat te verbeteren. Cultuurspecialist Bart Caron en ervarings-deskundige Gerry Guldentops reiken je alvast een aantal actiepunten aan.

En uiteraard komen we ook nog terug op de geslaagde viering van 10 jaar GroenPlus. Want buiten de feestmaaltijd en een informatieve wandeling door volks Borgerhout werden daar ook nog behartigenswaardige dingen gezegd.

— DE REDACTIE

[VROUWENTRIBUNE]

Over de liefde die vriendschap heet

(Albert Verwey)

Zelden zag je het gebeuren dat, in de loop van enkele decennia, een woord gaat schuiven in betekenis en ook nog devalueert. Voor ons waren 'vriend' en 'vriendin' eenduidige begrippen. Maar door de evolutie van de zeden en de opmars van de computer kwam daar de klad erin. Je vriend kan nu je man zijn en je vriendin je vrouw. En dank zij Facebook kan je zowaar 500 vrienden claimen. Voor mij blijft het overduidelijk: als je in je lange leven een handvol vriendinnen hebt verzameld, mag je je gelukkig prijzen! En het verlies van één van hen laat je verweesd achter. Schrijven over vriendschap is aartsmoeilijk en nog moeilijker wordt het, om het verlies van een vriend, waarmee je een gemeenschappelijke kern had, in woorden te vatten.

Violette Vansteelandt kwam slechts laat in mijn leven en wel via ons beider engagement in de Groene Partij. De nationale vergaderingen van GroenPlus, onze

rol in de redactie van het Zilverblad, de heerlijke, meerdaagse wandeltocht in het Ieperse, ze reveleerden alsmaar meer raakpunten. Er was ook een voorgeschiedenis. Violette was een kind van de zee. Wij deelden de liefde voor het water. We hadden op verschillende tijdstippen de Griekse eilanden afgeschuimd. Dus hadden we iets met Hydra en Leonard Cohen. Violette was wel veel langer en steviger ecologisch verankerd dan ik. Zij speelde een voortrekkersrol op het vlak van grond- en drinkwaterbeleid. De grote bedrijven in de Westhoek zullen het geweten hebben: ambtenaar Vansteelandt was onomkoopbaar! Op een dag kwamen Violette en ik er ook achter dat we allebei een niet onaardige rol in het feminisme hadden gespeeld. Zij het in een andere constellatie. Violette was tot haar overlijden lid van de prestigieuze Nationale Vrouwenraad met een 100-jarige geschiedenis en vertakkingen in de hele wereld. Ik was in de jaren '70 actief

in de Pluralistische Actiegroep Gelijke Kansen en in het Vrouwenhuis.

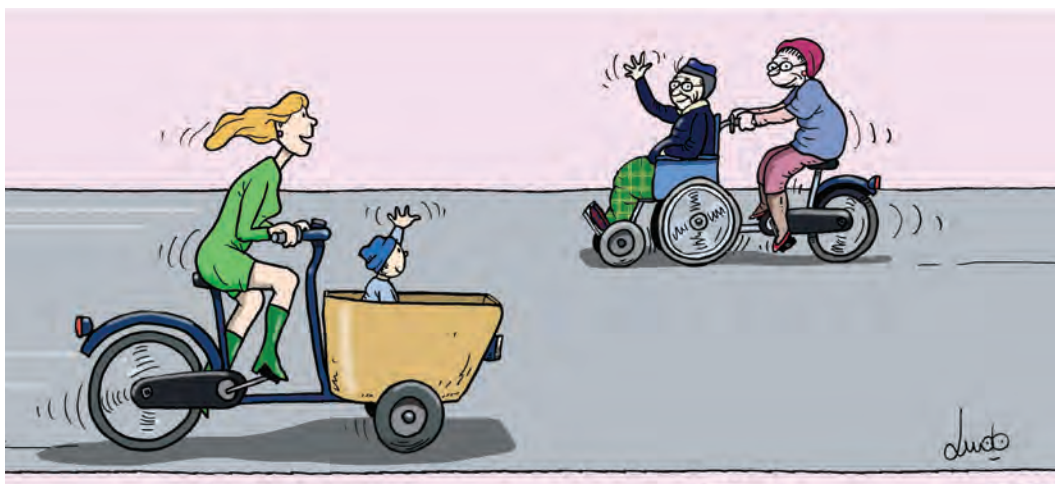
Violette was een wereldreiziger. Leuke anekdote: voor 'nine eleven' had ze met de Vrouwenraad Irak bezocht, waar ze ontsnapte aan een ontmoeting met Saddam Hoessein... omdat ze liever ging winkelen. Dat was toen. Maar nog onlangs zag ze in Groenland vanuit een rubberbootje de gletsjers smelten. Ze wou echter niet alleen zichzelf maar ook anderen plezier en dat deed ze met empathie voor elk van hen. Met zichtbaar genoeg organiseerde ze lekkere etentjes, originele wandeltochten en interessante symposia. In haar afscheidsbriefje schreef ze: 'Jij was een goede vriendin'. Mijn schrijven over Violette is een manier om haar nog even vast te houden.

— LENA BURM

Een leeftijdsvriendelijke gemeente, daar willen we toch allemaal in wonen...

De Vlaamse Ouderenraad wijdde er een themadag aan waar het onderwerp in theorie en praktijk werd toegelicht. GroenPlus vond het thema belangrijk genoeg om er zelf ook nog eens op terug te komen.

Hoe ziet zo'n leeftijdsvriendelijke gemeente (LVG) eruit? Om die vraag te beantwoorden trokken we naar Zwijndrecht. Onder Groen bestuur wordt er al langer aan een ouderenvriendelijk beleid getimmerd. Cecile Sillis deed verslag van deze interessante studiedag en wij pikten er de belangrijkste punten uit...

VVSG, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, ondersteunt het jaarthema van de Vlaamse Ouderenraad, 'Leeftijdsvriendelijke gemeente: een hefboom voor actief ouder worden', dat zich toespitst op 8 beleidsdomeinen:

- Een gemeente moet opties creëren om zo lang mogelijk thuis, of in eigen buurt te blijven **wonen**. Een goede buurt = toegang tot voeding, diensten, een gezonde woning = twee extra goede jaren!
- **Socio-culturele en politieke participatie**, o.a. door vertrouwd maken met elektronisch stemmen.
- **Communicatie- en informatie** kan/mag digitaal, maar niet exclusief!
- **Toegankelijkheid**: aandacht voor publieke ruimten en gebouwen.
- **Transport**: als oudere moet je in beweging blijven, te voet of met de fiets. Dit bevordert ook de sociale contacten.
- Contacten tussen oud en jong in woon- en zorgcentra dragen bij tot **respect en sociale inclusie**.
- De gemeente doet haar oudere inwoners een aanbod inzake **gezondheid en diensten** en onderhandelt hierover met de betrokken partners.
- Ouderen spelen een belangrijke rol in het vrijwilligerswerk, o.a. in de mantelzorg. Deze **participatie en 'tewerkstelling'** houdt ook in dat ouderen vertegenwoordigd zijn in diverse adviesraden.

Maar hoe ziet zo'n gemeente eruit in de praktijk?

Gastheer **Chris Vermeulen**, is schepen van Sociale Zaken en OCMW-voorzitter in Zwijndrecht. Chris licht het beleid toe dat in zijn gemeente al 3 bestuursperioden lang gevoerd wordt. Meer hierover in het interview van Joris Willaert, elders in dit nummer.

Ook **Joost Fillet** (schepen in Kontich), **Philippe Bossin** (medewerker van de Mechelse schepen Marina Debie en oud Mortsels burgemeester **Ingrid Pira** deelden tijdens de studiedag van GroenPlus Oost-Vlaanderen ideetjes mee uit eigen ervaring.

Naast aandacht voor participatie en voor zorg en gezondheid zet **Kontich** sterk in op mobiliteit en vrije tijd als verweer tegen vereenzaming. Inzake zorg en gezondheid maakt een voormalig klooster plaats voor 60 woonentiteiten: 30 serviceflats, 30 rusthuis-bedden, een lokaal gezondheidscentrum en kinderopvang. Het ganse beleid wordt getoetst aan de behoeften van kinderen, ouderen en mensen met een beperking.

De 'bib-aan-huis' speelt een belangrijke rol in de cultuurparticipatie van kansengroepen.

Mechelen beschouwt 'woonzorg' als een zorg aan wie nog thuis woont. En verder is in het OCMW-project 'Hof van Egmont' naast zorg ook ruimte voorzien voor een sauna, een zwembad, een fitness, een kapper, een superette, een brasserie... voor zo'n 200 residenten. Uiteraard kan dergelijk project alleen in een voldoende groot WZC.

Mortsel hecht veel belang aan de nabijheid van wonen, mobiliteit en nutsvoorzieningen. Een oude garage in het centrum –waar veel beweging is– wordt omgebouwd tot WZC, aan promotoren wordt gevraagd oude huizen om te bouwen tot woon-gelegenheid voor ouderen in de wijk. En aangepaste activiteiten zorgen ervoor dat senioren uit hun kot komen. .

Zwijndrecht, leeftijdsvriendelijke modelgemeente

Zwijndrecht in België - er is er ook een in Nederland – nu al de vierde opeenvolgende legislatuur met een groene burgemeester, ligt geografisch in de schaduw van Antwerpen, maar is een lichtpunt voor iedereen die er woont en dus ook voor senioren.

Ik heb een afspraak met Chris Vermeulen, de groene voorzitter van het OCMW. De NMBS heeft mij feilloos en zonder vertraging in het Centraal Station van Antwerpen gedropt. Van Chris weet ik alleen dat hij een 'beminnelijk' man is, genoeg dus voor een gezellige babbel bij een kop koffie.

Hij is geboren in Temse, voelt zich met zijn 56 jaartjes 'in de fleur van het verval'. Een humorist, dus! Zijn echtgenote en zijn drie volwassen kinderen zijn fier op hun papa/voorzitter. Vroeger verwen- de hij als thuisverpleegkundige zieken, herstellenden en bejaarden. Nu leidt hij, naast zijn gemeentelijke taak, parttime thuisverpleegkundigen op. Groen met 9 zetels (31,43%) vormt samen met CD&V (4 zetels) een coalitie. De oppositie telt 12 zetels, dus is het bikkelhård nek-aan- nek racen. In 1982 behaalde Agalev 1 zetel, nu zetelen er 5 dames en 4 heren.

Dicht bij de mensen

Chris vindt 'dat iedereen de kans moet krijgen om deel te nemen aan alle aspecten van het maatschappelijk leven, ook ouderen met een actieve rol in de samenleving'. Hiervoor krijgen ze aangepaste accommodatie en financiële hulp. Inwoners jonger dan 12 jaar en senioren vanaf 60 jaar krijgen een gratis abonnement op De Lijn, de anderen krijgen een tussenkomst van 75%. 'Naast die stimulatie voor het openbaar vervoer opteren we ook voor trage wegen en we stellen

een Cambio-voertuig ter beschikking. De derde wereld wordt niet vergeten door een jaarlijkse toelage aan 11.11.11, dit jaar 150.000 euro.'

'De letterlijke toegankelijkheid tot gebouwen, plaatsen en diensten geeft aan alle senioren – ook de minder mobiele – de kans tot het maatschappelijk leven'. Chris is er fier op 'dat er een goede samenwerking is met de Mindermobielen centrale (MMC), de Seniorenadviesraad (SAR), de middenstandsorganisatie die deurbellen plaatst die mensen met een mobiele beperking kunnen gebruiken om te worden geholpen; dat er langs de trage wegen rustbanken voorzien zijn; dat er bij bouw aanvragen extra aandacht besteed wordt aan de toegankelijkheid; dat er in de gemeente een rondgang gebeurd is samen met de ouderenverenigingen, de politie en de verenigingen voor personen met beperkingen; en dat er regelmatig seniorgerichte activiteiten gebeuren.'

Huidige vergrijzing en toekomst

Zwijndrecht beschikt over 44 serviceflats à 22 euro/dag, met naast de huur, ook een inboedelverzekering, water, noodoproepsystemen, tv, brandverzekering en is hiermee een van de financieel interessantste gemeenten. Er zijn ook 700 sociale huurwoningen wat ongeveer 8,5% is van het totale woningaanbod en waar via een gemeentelijk toewijzingsreglement een aantal voor-

behouden zijn voor senioren, met daarnaast ook ADL-woningen (Aangepast aan het Dagelijks Leven) voor senioren met een beperking.

Of hij zich zorgen maakt over het toekomstig seniorenbeleid? 'Inderdaad, het vergrijzingsprobleem is al bezig. Centen om voorzieningen te bouwen zullen wel worden gevonden. Maar de nodige gekwalificeerde mensen voor de verzorging vinden, dat kan problematisch worden. Het is niet omdat er nu – omdat het een knelpuntenberoep is – veel jonge mensen in de verzorgingsopleiding stappen, dat al die mensen ook geschikt zijn voor die zware en onderschatte taak. Ook de verdere uitbouw van de mantelzorg zou moeten worden gepromoot: dat hoeft niet altijd familie te zijn, een dichte buur, of een goede vriend des huizes komen hiervoor ook in aanmerking.'

We verlaten elkaar, ik heb tijd zat, maar Chris rept zich naar de zoveelste meeting over het wel en wee van de Zwijndrechtse bevolking, zijn mensen van wie hij houdt, niet in het minst van de senioren.

— JORIS WILLAERT

Wil je meer lezen over het leeftijds- vriendelijk beleid in Zwijndrecht? Raadpleeg de powerpointpresentatie op www.groen-plus.be

Gezonder door welzijnsmunt

Ons medisch systeem vindt "genezen beter dan voorkomen", stelt **Bernard Lietaer** in **'Geld en Duurzaamheid'** en hij noemt dat "een falen van de markt"*. De Belg Lietaer is hoogleraar aan de Universiteit van Californië en de Universiteit van Financiën in Moskou. Ons systeem geeft een zwaarlijvige patiënt met diabetes pillen. (Die daar ook dikwijls naar vraagt, of geleerd werd daar naar te vragen.) We maken weinig preventieve programma's die risicogeveallen opsporen en de ziekte proberen te voorkomen door lichaamsbeweging en gewichtsverlies. We geven steeds meer euro's uit aan medische zorg. Die probeert in feite zieke mensen in leven te houden. Dat komt volgens Lietaer, omdat daar veel aan verdiend wordt, door de farmaceutische industrie, de leveranciers van medische technologie en iedereen die in de zorg werkt. De industrielanden geven maar een klein deel uit aan het gezond houden van hun bevolking, aan preventie dus.

Met Lietaer denk ik dat een aanvullende munt naast de euro dit "falen van de markt" kan verhelpen. Werkgevers, verzekeringsmaatschappijen en de overheid hebben groot belang bij een gezonde bevolking. Zij zouden een Welzijns Alliantie kunnen oprichten die welzijnsmunten kan uitgeven. En die scheppen een welzijnsmarkt.

Welzijnsmunten verdienen

Zwaarlijvigen die deelnemen aan een programma voor gewichtsvermindering krijgen bijvoorbeeld 10 welzijnsmunten voor elke kilo minder gewicht. Ook een groep deelnemers kan die munten verdienen, als ze de groepsdoelstellingen halen. Groepssteun is een belangrijke hulp om resultaten op lange termijn te behalen. Het systeem biedt positieve prikkels om gezond gedrag te belonen. Je wordt zelf ook meer verantwoordelijk voor je gezondheid. Je kan ook welzijnsmunten verdienen als je zorgbehoevende ouderen of mensen met een beperking helpt. Dat zal dikwijls thuiszorg zijn die zoveel menselijker is dan hi-tech behandeling in een ziekenhuis. Zulke preventieprogramma's én thuiszorg zorgen voor ernstige besparingen in de uitgaven voor medische zorg. Tot tien keer hun eigen kostprijs. Daarvoor citeert Lietaer studies.

Met welzijnsmunten betalen

De Welzijns Alliantie die de welzijnsmunten uitgeeft bepaalt welke goederen of diensten je daarmee kan kopen. Bijvoorbeeld biologisch voedsel of een maaltijd in een biologisch restaurant, een gezondheidscursus of sportartikelen zoals een fiets. Of je bijdrage voor de Vlaamse Zorgverzekering. Je verdient dus welzijnsmunten door aan je gezondheid te werken en je kan die munt alleen besteden voor je gezondheid. (Als je in euro's zou betaald worden, kan je die ook uitgeven aan ongezonde zaken.

Win-win

Dikke kinderen worden gezonder. Hun familie houdt meer geld over voor gezonde activiteiten. Zorgbehoevenden worden menselijker geholpen in hun vertrouwde omgeving. Verzekeringen en de overheid hebben minder medische kosten, doordat hun klanten gezonder zijn. Bedrijven kennen minder ziekteverzuim.

De welzijnsmunt is familie van de reeds bestaande klantenbindingkaarten, zoals de Antwerpse A-kaart. Als je de bibliotheek bezoekt, kan je punten krijgen. Daarmee krijg je een korting in een Antwerps zwembad of een cultureel centrum. Dat is interessant voor de zwemmer, die minder betaalt. Het is ook interessant voor het zwembad. De exploitatiekosten van het bad stijgen niet, als enkele mensen met een A-kaart bij de andere zwemmers komen.

Kader

De welzijnsmunt is maar één voorbeeld van een aanvullende munt. Andere systemen kunnen zorgen voor samenwerking, milieubehoud, een florerende lokale economie... Het voordeel van zo'n reeks munten is, dat ons monetair systeem meer veerkracht krijgt en niet zo dikwijls als nu tot kleine of zeer grote economische crises leidt. Groen wil die voorkomen door een splitsing van spaarbanken en speculerende banken en door betere overheidsregulering. Lietaer toont volgens mij overtuigend aan dat dit niet voldoende is. Hij illustreert dit met een mooi voorbeeld uit de natuur. Een roofvis die gespecialiseerd is in het vangen van één prooi zal dat zeer efficiënt doen, beter dan een roofvis die vijf verschillende prooien bejaagt. Maar als één prooidier wegvalt heeft de laatste er nog vier over. De eerste lijdt honger. Daarom beschikken mensengemeenschappen best over verschillende soorten munten, o.a. over een welzijnsmunt.

* Bernard Lietaer e.a., **Geld en duurzaamheid**. Van een falend geldsysteem naar een monetair ecosysteem, uitgeverij Jan Van Arkel en Oikos, 2012, € 14,50 (+ € 2 verzendingskosten), te bestellen bij Oikos vzw - 001-5987701-64

— HUGO VAN DIENDEREN

Laat ouderen hun kennis en vaardigheden delen

Een senior leeft niet van brood en beweging alleen. Hij of zij wil er ook bijhoren. Cultuur in de meest brede zin van het woord telt dus ook mee. Voor Vlaams parlementslic Bart Caron is het zowat zijn stokpaardje en binnen Groen geldt hij als de cultuurspecialist. We vroegen Bart om zijn mening.

Je bent ook raadslid in Kortrijk. Wat kan een stad of gemeente inzake cultuur-beleving doen voor zijn oudere inwoners?

Vooreerst zou ik willen pleiten dat een gemeente zijn ouderen zowel als een 'normale' als een 'buitengewone' groep zou beschouwen. Ik bedoel daarmee dat een gemeente moet proberen om ouderen bij reguliere culturele activiteiten te betrekken. Zowel actief (als muzikant, zanger of toneelspeler) als passief (als toeschouwer). Dat kan als de specifieke drempels voor ouderen zoveel mogelijk worden weggenomen. Die drempels zijn van praktische aard (bereikbaarheid, mobiliteit, toegankelijkheid), van financiële aard (betaalbaarheid van tickets, lidgelden e.a.) en hebben ook te maken met culturele competentie.

Culturele competentie... dit moet je toch even uitleggen.

Deelname aan culturele activiteiten en een intensieve beleving ervan vergen een gezonde nieuwsgierigheid, maar ook (voor)kennis, een referentiekader, mentale openheid, kortom: culturele competentie. Hoe meer je ervan af weet, hoe breder je keuzepalet en hoe bewuster je zelf keuzes maakt. Inzake informatieoverdracht is een goed verstaanbare communicatie belangrijk, maar ook materiële (vervoer, openingsuren) en het verlagen van financiële drempels spelen een belangrijke rol.

De groep ouderen is ook heel divers. Vaak (of meestal?) willen ze participeren aan activiteiten die voor 'iedereen' zijn, niet alleen voor ouderen. Ze houden niet van stigma's. En ze hebben gelijk. Maar soms willen ze juist wél -net zoals jongeren op een fuif of festival- onder elkaar bijeenkomen en genieten van een optreden, een voorstelling of een tentoonstelling. Het gemeentelijk beleid

moet dus heel bewust en doordacht op twee sporen rijden.

Ouderenbeleid bestaat helaas nog te veel in het bezighouden van ouderen. Wat verwacht jij inzake cultuur van een gemeentelijke ouderen- of seniorenraad?

Ik gruwel van dat 'bezighouden'. Het is alsof je doelgroep bestaat uit onmachtige en domme incompetente toehoorders. Van dat beeld moeten we snel af. Gelukkig evolueert het snel. Ook al omdat er steeds meer ouderen zijn met meer opleiding. Ik zou ouderenverenigingen zeker aansporen om met dat oude beeld en met dat bezighouden komaf te maken. De potentiële groep voor vormingsactiviteiten, voorstellingen en concerten is groot. Die staat open voor hedendaagse kunst- en cultuuruitingen.

Samen met de verenigingen en de cultuurprofessionals uit de gemeente kan een schitterend programma worden gemaakt en kunnen ouderen naar reguliere activiteiten worden toe geleid. Overleg tussen al deze spelers (cultuurcentra, bibliotheken, kunsten-centra, academies, ouderenverenigingen en ouderenraad) moet daarom gestimuleerd worden. Dan leren ze elkaars vragen en noden beter kennen.

Ouderen leven langer en blijven ook langer actief. Ze beschikken ook over een heleboel kennis en ervaring. Kan of wil je individuele ouderen bij het cultuur-beleid betrekken. En zo ja, op welke manier?

Enkele suggesties... Een overleggroep ouderen en cultuurprofessionals, als invulling van het cultuurbeleid en het programma, zoekt naar talent bij de ouderen en maakt dat (opnieuw) zichtbaar (bv. zingen in koor, musiceren, theater

maken, beeldende kunst...). Ouderen betrekken bij wijkgerichte projecten, of hen een plaats geven in het bestuur van culturele instellingen, als culturele centra, bibliotheken...

Een bijzonder facet is het leren van elkaar. De groep ouderen bevat heel veel mensen met vaardigheden en kennis. Het is niet omdat je 60-plus bent dat je niet meer kan regisseren spelen, schilderen, enz... Een muzikant, zanger of theatermaker kan zijn/haar kennis en bezieling overbrengen op leeftijdgenoten. Dat facet wordt nog te weinig uitgewerkt, al zie ik het hier en daar al wel voorkomen in dienstencentra.

Je bent zelf heel muzikaal. Hoe zie je de rol van muziek (beoefenen/beluisteren) in het leven van ouderen?

Ik zou zelf niet kunnen leven zonder muziek. Doof worden zou het ergste zijn wat me kan overkomen. Ik hoop daarnaast heel mijn leven zelf te kunnen musiceren. Het moet niet gericht zijn op optreden of concerten, maar op het musiceren zelf. Dat is wat vele oudere muzikanten zelf willen. Het komt erop aan die mensen met elkaar in contact te brengen, zodat ze aan de slag kunnen. Een databank van oudere muzikanten op internet kan helpen. Maar ook de organisaties kunnen initiatieven nemen, al dan niet samen met muziekacademies of cultuurcentra die kortlopende sessies kunnen organiseren, repetities enz... Een muziekacademie bv. richt zich tot kinderen en jongeren en een beetje tot volwassenen. Waarom niet tot ouderen? De lokalen staan overdag toch leeg? Begeleiders kunnen onder de ouderen zelf worden gezocht. Als we maar kunnen spelen: jazz, klassiek, rock of folk. Ouderen hebben vandaag een zeer diverse smaak.

— WALTER DECOENE

Berchem – Gerry Guldentops was onfortuinlijk bij de geboorte: zeer weinig zicht en slechthorend. België kent slechts 800 dergelijke gevallen. Dat heeft Gerry niet belet zich steeds goed te informeren over de problematieken van andersvaliden en ten strijde te trekken tegen het onbegrip dat voortdurend voor obstakels zorgt op de weg naar hun levensgeluk.

Gerry hoort de mens en ziet het probleem

Gerry kan zich vastbijten in een netelig dossier en blijft 'zagen' tot er een positieve oplossing komt. Volgens hem berust veel ongemak voor andersvaliden op onwetendheid, gebrek aan inlevingsvermogen, meer dan op koppige onwil. Momenteel is Gerry gefocust op de toestemming die men fietsers wil geven, om bij rood verkeerslicht, rechts in te slaan. Een voorstel dat gedragen wordt door de Fietsersbond om de z.g. 'zwakke weggebruiker' (de fietser) te steunen, voorstel dat ook op sympathie kan rekenen van onze eigenste Brusselse staatssecretaris!

Voor Gerry kan dit niet, want een blinde die wil oversteken, hoort een fietser niet afkomen en zo kan het tot een aanrijding komen. De uitgestoken witte stok van de blinde is helaas geen garantie op veiligheid. Hij kan zelfs de oorzaak zijn van zo'n botsing.

Ook over het verplicht dragen van een fietshelm heeft Gerry al talloze opmerkingen gemaakt, soms met goed gevolg, soms ook niet. Hij blijft vooral het positieve onthouden en dat maakt hem sterk om vol te houden.

Strijdpunten te over...

Wanneer we over de ribbels stappen, rond station Antwerpen-Berchem, wijst

hij op de gleufjes die bij het naderen van de rijweg onvoldoende van vorm veranderen om dit voor een blinde voelbaar te maken. Er komt een bescheiden heraanleg van de omgeving, maar met deze opmerking van Gerry zal men geen rekening houden.

Aan de andere kant van het station liggen er twee fietspaden en was er, bij aanvang, slechts één zebra voorzien. Hier had Gerry wel succes.

Een ander strijdpunt is de ratel aan de zebra's, waardoor blinden en slechtzienden weten dat ze veilig kunnen oversteken. Het geratel zou de nachtrust verstoren van de omwonenden. Er volgde protest en sindsdien worden de ratels om 22 uur stilgelegd! Gerry ijvert er nu voor dat er geluidloze trillingsknoppen komen, waaraan de blinde of slechtziende kan voelen dat het licht voor hem op groen staat...

Gerry vindt het belachelijk dat het busaanbod in de stad werd ingekrompen, waardoor het nieuwe dienstencentrum in zijn buurt geen halte meer heeft. Voor het bestuur is een halte op een 400-tal meter voldoende, maar Gerry ziet dat anders. Een dienstencentrum telt vele potentiële klanten die slecht te been zijn.

Gedegen dossierkennis

Gerry's sterkte zit in zijn dossierkennis. Daardoor wordt hij vanuit heel Vlaanderen geraadpleegd. Zo kreeg hij eens een signaal uit Wommelgem, dat er in het voorontwerp van een heraanleg geen zebrapad voorzien was. Gerry ging terplekke de toestand verkennen, diende bezwaar in en het voorontwerp werd aangepast. Ook de 'Ronde van Vlaanderenbrug' – waar Tom Boonen ooit ten val kwam – werd door zijn toedoen van antislipplaten voorzien! Daardoor wagen blindengeleidehonden zich over de brug.

Een belangrijk actueel aandachtspunt blijft de info op tram en bus, over de halten; dit zowel visueel als auditief. Weliswaar is hiermee een schuchter begin gemaakt, maar de verdere uitvoering zal nog 15 jaar duren en veel kosten.

Zelfs dvd-films in de bioscopen ontsnappen niet aan Gerry's aandacht: iedereen dient alles goed te kunnen horen en zien, want de technische middelen zijn voorhanden.

De andersvalidenwereld is gelukkig dat ze met Gerry zo'n 'vastbijter' in hun rangen hebben. En GroenPlus is hem erkentelijk voor zijn inzet!

— FRANS COENEN

Je levenseinde tijdig bepraten

Niet dat we er dagelijks mee bezig zijn, maar af en toe denken we toch wel eens aan ons levenseinde. Uiteraard moeilijk te voorspellen en daarom misschien voorwerp van enige aandacht en voorzorg. Je kan er natuurlijk over praten met je huisarts, maar uiteindelijk moet en kan je er zelf wat aan doen. Welke vragen behoeven een antwoord? In België staan we er behoorlijk ver mee, vergeleken bij andere Europese landen. We zijn een van de weinige landen met een euthanasiewet. En die werd recent nog uitgebreid naar wilbekwame jongeren. Maar hoe zit het eigenlijk: wat kan en wat kan niet?

Je wilsverklaring, moet een arts daar rekening mee houden?

Een arts kan niet verplicht worden de databank van Volksgezondheid te raadplegen. Het is dus belangrijk dat je een wilsverklaring laat registreren en dat je daarvan mensen die je vertrouwd zijn op de hoogte brengt.

Is een vertrouwenspersoon of vertegenwoordiger belangrijk?

Heel zeker, want hij/zij kan, op een moment dat je zelf niet meer in staat bent je rechten te verdedigen, in je plaats treden.

Zijn er buiten de wilsverklaring nog andere instrumenten?

Sinds kort werd het LEIF-kaartje (*) ontwikkeld, waarop je kan aanduiden welke wilsverklaringen je hebt opgesteld. Het zorgt ervoor dat je wil ook wordt uitgevoerd. Je bewaart het kaartje best bij je identiteitskaart, in je portefeuille.

Wat als je geen vertegenwoordiger aanduidt, of de vertegenwoordiger die je aanduidt er een andere mening op nahoudt?

Dan kan de arts enkel ingaan op een voorafgaand verzoek tot euthanasie in geval van een onomkeerbare coma. Op dat moment geldt de wil van de

patiënt. Een vertegenwoordiger kan een beslissing van de patiënt afdwingen, maar geen beslissing nemen in de plaats van een patiënt.

Is een arts die weigert, verplicht door te verwijzen naar een collega die wel voor euthanasie openstaat?

Nee, jammer genoeg niet. De arts is deontologisch verplicht om tijdig door te verwijzen, maar niet juridisch. Het is daarom belangrijk dat je hierover een goed gesprek hebt met je huisarts of vertrouwensarts. Stel dit niet uit, zo kan hij/zij op tijd achterhalen wie op dezelfde golflengte zit.

Overigens: euthanasie hoeft niet altijd het enige einddoel zijn, je kan je ook uitspreken voor palliatieve zorg.

Er bestaat ook een 'negatieve wilsverklaring'. Hoe ga je hiervoor tewerk?

Je kan die invullen, samen met je huisarts. Daarin geef je in overleg met je arts aan welke behandelingen je niet meer wil als er geen hoop meer bestaat op genezing, of als je je wil niet meer kan uitdrukken. Onder andere RWS (**) heeft voor zijn leden een document opgesteld dat je kan opvragen.

Kan je een negatieve wilsverklaring laten registreren?

Het is een waardevol document dat sturing geeft aan de besluitvorming over je levenseinde, maar het kan onderhevig zijn aan gewijzigd inzicht, waardoor je op een later moment iets kan laten schrappen of toevoegen. Maar je kan het niet laten registreren. Het is ook goed dat je een negatieve wilsverklaring thuis bewaart.

Welke regelingen ontbreken nog?

De eerder genoemde 'palliatieve zorg' moet het stellen met te weinig werkingsmiddelen. Maar ook op gebied van euthanasie schort er nog wat aan de wetgeving. Weliswaar is die nu aangepast voor fysiek lijdende minderjarigen, maar voor dementerenden is nog geen oplossing gevonden.

(*) : LEIF staat voor LevensEinde Informatie-Forum. Het LEIF-kaartje is gegroeid uit de werking van RWS, Recht op Waardig Sterven. RWS kan je ook in contact brengen met een LEIF-arts en het archiveert ook een exemplaar van je 'negatieve wilsverklaring', zodat je ze niet moet laten registreren door de gemeente.

(**): RWS houdt elke 1ste donderdag van de maand permanentie van 14 tot 17h in de Lange Gasthuisstraat 45, Antwerpen. Meer info op de website www.rws.be.

Groen steunt uitbreiding euthanasiewet naar minderjarigen

Gemeenschapssenator **Mieke Vogels** en senator **Freya Piryns** steunen de uitbreiding van de Euthanasiewet die de Senaatscommissie op 27 november goedkeurde. 'Uit de hoorzittingen met de medische wereld bleek dat er een duidelijker regelgeving nodig is voor minderjarigen die euthanasie vragen. Groen is tevreden dat er een parlementaire meerderheid is gevonden om in de Euthanasiewet specifieke procedures te voorzien voor wilsbekwame minderjarigen.'

Groen is ook blij dat een amendement werd aangenomen dat de psychologische begeleiding uitbreidt voor de betrokken minderjarige, zijn ouders en alle direct betrokkenen, ook als het verzoek om euthanasie van de minderjarige geweigerd wordt. Het levenseinde van een minderjarige die ondraaglijk fysisch lijdt is en blijft bijzonder ingrijpend.

De juridische positie van de ouders in het goedgekeurde voorstel blijft ambigue en dient verder uitgeklaard te worden. Het is niet logisch om eerst door een kinderpsychiater te laten onderzoeken of een kind wils- en handelingsbekwaam is, om daarna aan de ouders een toelating te vragen. Ofwel is iemand wilsbekwaam en kan hij zelf beslissen, ofwel is hij niet bekwaam en blijven de ouders de volle verantwoordelijkheid dragen.

Door de schriftelijke bevestiging te vragen van de ouders en de minderjarige legt het huidige voorstel opnieuw de volle verantwoordelijkheid bij de ouders, wat voor hen bijzonder zwaar is. Het wetsvoorstel voorziet ook niets voor het geval één van de ouders akkoord is en de andere niet. Een amendement om de ouders te betrekken bij de beslissing van een wilsbekwame minderjarige, zonder echter hun formeel akkoord te vragen, werd weggestemd.

Groen hoopt dat deze onduidelijkheid nog kan worden weggewerkt als het voorstel in de Kamer wordt behandeld.

GroenPlussers zetten zich in:

Frans en Marieke over Sex in de Sixties

Met 'GroenPlussers zetten zich in' starten we een reeks korte bijdragen. Over GroenPlussers die hun omgeving of het verenigingsleven een eigen toets meegeven. Frans Coenen en Marieke Coorevits mogen de spits afbijten. Beiden zijn lid van Raval Mechelen. Tijdens een 'Bonte Avond' betrapte Zilverblad hen op een vrolijke dialoog over Sexuele Voorlichting in de jaren '60. Jammer dat we er de klank niet kunnen bijleveren, maar de foto alleen al spreekt duidelijk voor zich.

Open brief aan Vice-Eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansenbeleid Mevrouw Joëlle Milquet

Mevrouw de Minister,

Als minister voor Binnenlandse Zaken bent u ongetwijfeld reeds volop bezig met de voorbereiding van de belangrijke verkiezingen van 25 mei 2014. In België is er stemplicht en dus moeten we alles op alles zetten opdat iedereen ook effectief zijn stem kan uitbrengen. Omdat het deze week ook Vlaamse Ouderenweek is, willen we graag uw aandacht vragen voor de steeds groter wordende groep minder mobiele ouderen die ook het recht hebben om hun stem te laten horen. In de aanloop naar de lokale verkiezingen van 2012 werd trouwens de campagne "Laat je stem horen" op het getouw gezet door een reeks organisaties, waaronder de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, de Vlaamse Ouderenraad en verschillende federaties, actief in de ouderenzorg.

Het fenomeen van de vergrijzing is bekend. De ouderen maken zowat 25% van de bevolking uit. Een aanzienlijk aantal verblijft in een woonzorgcentrum en dit aantal zal enkel maar toenemen. Om zijn stem te laten gelden kan de zorgbehoevende zich naar een stembureau laten voeren of gebruik maken van een volmacht. Dit lijkt een voor de hand liggende oplossing. Het maakt deze ouderen echter afhankelijk van derden, daar waar zij het liefst van al autonoom zouden zijn.

Dat het anders kan, bewezen enkele steden en gemeenten zowel in Vlaanderen als Franstalig België bij de verkiezingen van 2012. Zij richtten stembureaus in, in een woonzorgcentrum of dienstencentrum. Voor mobiele mensen maakte het niet uit of ze nu moeten stemmen in het schoolgebouw dan wel in een woonzorgcentrum. Voor de minder mobiele bewoners van het woonzorgcentrum of de regelmatige bezoekers van het lokaal dienstencentrum betekent het een wereld van verschil. Bovendien leren buurtbewoners het woonzorgcentrum of dienstencentrum op die manier kennen.

Momenteel werkt u allicht aan de omzendbrief die de steden en gemeenten aanstuurt voor de praktische inrichting van stemlokalen. Wij vragen u dan ook om via uw omzendbrief de gemeenten aan te sporen om creatief te zijn bij de organisatie van 'de moeder aller verkiezingen' en hen aan te zetten om ook in de woonzorgcentra en lokale dienstencentra stemlokalen in te richten.

De mogelijkheid om te stemmen in een woonzorgcentrum is een belangrijke stap. In dezelfde lijn ligt het toegankelijk maken van de stembureaus voor iedereen die minder mobiel is. Dit kan bijvoorbeeld door in elk stembureau minstens één stemhokje te voor-zien, waar het tafeltje of de stemcomputer op gepaste hoogte staat van de rolstoelgebruiker.

Mevrouw de minister, wij zijn er van overtuigd dat we in u een partner vinden die mee vorm geeft aan de organisatie van toegankelijke verkiezingen voor iedereen. Vandaag is het meer dan ooit belangrijk dat ook de stem wordt gehoord van de groter wordende groep ouderen en minder mobiele mensen.

Met vriendelijke groeten,

Mieke Vogels
Gemeenschapssenator

Hugo Van Dienderen
Voorzitter GroenPlus

Naschrift

- Intussen schaarde minister Milquet zich achter de wens van de Ouderenraad en het initiatief van GroenPlus. In een rondschriven spoorde zij de gemeenten aan om bij de verkiezingen van 2014 stembureaus in te richten in rusthuizen en dienstencentra. Een welgemeend proficiat aan onze campagneleider Luc Debuyst, Mieke Vogels en haar medewerkers in het Vlaams Parlement die voor dit dossier hebben gezorgd.
- Groen Lier, Melle en Merelbeke gaven al het goede voorbeeld en er zijn allicht nog andere gemeenten, waar Groene mandatarissen eenzelfde voorstel aan hun gemeenteraad zullen voorleggen. Van harte aanbevolen!

Europese verkiezingen: 60-jarige Groene kandidaat trekt campagne!

Dit is **José Bové**, die zich „*een boer van de wereld*” noemt. In de Larzac heeft hij jaren lang zijn schapen gemolken. Hij verzette zich in de jaren '70 tegen de plannen om er het militair kamp uit te breiden. De antimilitarist en dienstweigeraar drong het kamp binnen en nam er documenten mee over de verkoop. Daarvoor kreeg hij drie weken gevangenisstraf. Maar in 1981 schrapte president Mitterrand de uitbreidingsplannen.

Bové nam deel aan de Greenpeace-actie tegen de hervatting van de Franse kernproeven en steunde inheemse volkeren. Met verschillende acties van burgerlijke ongehoorzaamheid verzette hij zich tegen Amerikaans hormonenvlees. Een actie tegen een McDonald-restaurant in Milau leverde hem andermaal een gevangenisstraf op. Uiteraard verzette hij zich ook tegen genetisch gemodificeerde organismen en werd hij een spraakmakende woordvoerder van de anders globalisten.

In 2007 was Bové presidentskandidaat. In 2009 nam hij voor de Franse Groenen deel aan de Europese verkiezingen en

werd hij ook verkozen. Recent werd hij, samen met 3 anderen, aangewezen om de campagne van de Europese Groene Partij te trekken.

Bové: 'Ik ben voor een ecologisch Europa, de enige subversieve droom die burgers kracht geeft en onze planeet beschermt.'

Aan de Primary, die verkiezingen voorafgaat, kunnen alle Europeanen boven 16 jaar deelnemen, die achter de waarden van de Europese Groene Partij staan. Door eraan deel te nemen kan je de twee uiteindelijke topkandidaten aanduiden. Dat kan je tot 28 januari via <https://www.greenprimary.eu>. Op die website leer je ook de drie andere kandidaten kennen. Ook heel boeiende geëngageerde mensen.

— HUGO VAN DIENDEREN

We hebben onze lokale mandatarissen opgeroepen om te pleiten voor stembureaus in woonzorg- en dienstencentra. Een gelijkaardige oproep zonden we naar de 765 directies van woonzorgcentra. En we kregen heel wat positieve reacties. Een greep hieruit:

- **Antwerpen** is niet aan zijn proefstuk. Daar zijn bij de verkiezingen vorig jaar in zes woonzorgcentra en in acht dienstencentra in totaal

Een actie met weerklank

27 stembureaus ingericht. Naast de bewoners van de woonzorgcentra en de serviceflats konden ook ongeveer 24.000 omwonenden daar stemmen. Maar Groene raadsleden van de negen Antwerpse districten zullen in een advies pleiten voor nog meer kiesbureaus in woonzorgcentra en dienstencentra. Dat hebben ze in hun vergadering beslist, meldt Karen Maes, raadslid in Deurne.

- In **Kontich** komt er één kiesbureau binnen het RVT 'de Hazelaar' en één in de onmiddellijke omgeving van de serviceflats van het OCMW en van 'de Eglantier', woningen voor senioren. Dat meldt schepen Joost Fillet (Groen).
- De burgemeester van **Merelbeke** (Cd&V) stelde: 'Een idee waar we allemaal achter staan'. Na het pleidooi van Groen gemeenteraadslid Lieve Parmentier (foto) om een kiesbureau in een zorgcentrum in te richten. Lieve haalde met haar pleidooi de plaatselijke pers.

- Sammy Roelant, het jonge gemeenteraadslid van Groen **Brugge**, vroeg al meer dan een jaar geleden stemlokalen in rusthuizen.
- Een andere jongere, Katrien Vanhove, gemeenteraadslid van Groen **Lier**: 'Als ouderen niet meer naar het stembokje kunnen gaan, brengen we het stembokje naar hen toe.'
- In **Leuven** interpellieren Fatiha Dahmani en Lies Corneillie Louis Tobback. Benieuwd wat die oude krokodil hierop gaat antwoorden.

Tot slot een reactie van Fons Claessens directeur van RVT 'Sint Michael': 'Ons woonzorgcentrum heeft al een vijftal verkiezingen gefungeerd als stemlokaal voor de wijk van **Essen**-Heikant. Ook in 2014 zal dit zo zijn. Het brengt een hoop leven in huis voor onze bewoners. En we verlagen de drempel van ons woonzorgcentrum. Daarvoor doen we het.'

— HUGO VAN DIENDEREN

Groen houdt rekening met 55-plussers

De viering van 10 jaar GroenPlus lokte veel volk. Tijdens de sofagesprekken, waar gastheer en GroenPlusvoorzitter Hugo Van Dienderen prominente gasten aan een vragenvuurtje onderwierp, kregen de bezoekers alvast een stevige brok nuttige informatie mee. Interessant ook, zo bleek. Het was muisstil in de zaal.

Het startschot werd gegeven door **Hugo Van Dienderen**, die een minuut stilte vroeg voor de pas overleden **Violette Vansteelandt**. Groen Voorzitter **Wouter Van Besien** trok de sofagesprekken op gang met goed nieuws voor de 55 plussers. Uit zijn speech onthouden we dat Groen naar de verkiezingen trekt met een programma dat duidelijk rekening houdt met de senioren. Wat pensioenen betreft pleit Groen voor uitkeringen die boven het bestaansminimum liggen. En ook wat zorg betreft worden ouderen niet in de kou gezet.

Op de ruime sofa vleiden zich heel wat boeiende mensen neer. Zo bemerkten we Ecolo politica **Isabelle Durant** op, die het belang van een goede samenwerking van Groen en Ecolo onderstreepte en bevestigde dat ze samen opkomen voor het basispensioen. **Luc Lamote**, die aan de wieg stond van 'Het Keerpunt', kreeg van Hugo Van Dienderen de vraag om het succes van deze school eens uit te leggen. "Het Keerpunt is een eliteschool," stak Lamote van wal. "Wie hier binnen wil

moet elders buiten gevlogen zijn". Luc legde verder het belang uit om aan jongeren op de dool terug een succeservaring te geven. **Dirk Holemans**, coördinator van de denktank Oikos en destijds bezieler van een ouderenwerking binnen Groen, is er steevast van overtuigd dat de kennis en het kunnen van ouderen niet zomaar mogen worden weggegooid. Niemand minder dan **Marjet Van Puymbroeck**, de allereerste Agalev senator, palmde het vierde zitje in op de sofa. Zij sprak wijze woorden: "Niet met geleerde woorden, maar met enthousiasme en geestdrift kan je mensen overtuigen". **Jul Geeroms**, voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad, kwam als laatste aan de beurt. Hij rondde de sofagesprekken af met een pittige opmerking. "Ouderen leven langer, ze blijven ook langer actief, maar in de politiek merk ik daar nog niet al te veel van".

Gyde Knebusch zorgde, met haar harp, voor een hemelse muzikale noot.

— ELLE VAN LOY

De sofagesprekken, geleid door Hugo Van Dienderen worden met veel aandacht gevolgd door een talrijk publiek.

De wereldkeuken van 't Keerpunt' mocht op een smakelijke belangstelling rekenen.

Districtburgemeester Marij Preneel vertelt honderduit over de legendarische ROMA, een populaire cultuurtempel in Borgerhout.

Fotoverslag van de wandeling door Borgerhout

Marij Perneel geeft uitleg op het binnenpleintje van 't Werkhuys, sociaal ontmoetingscentrum in hartje Borgerhout.

't Krugerplein, een heraangelegde open ruimte waar ruimte is voor spel en ontspanning.

Tijdens de afsluitende receptie zocht Jong Groen-voorzitter Bram Van Braeckvelt duidelijk contact met GroenPlussers.

GroenPlus Oost-Vlaanderen organiseert:

'Dr. Marc Cosyns en Heidi Van Heusden: 'Euthanasie'

Vrijdagavond 21 februari 2014

Geuzenhuis, Kantienberg 9, Gent

Broodjes vanaf 18 uur

Aanvang voordracht: 19 uur

Aansluitend: debat met het publiek

Einde voorzien tegen 21.30 uur

Inkom: 5 euro

GroenPlus Oost-Vlaanderen organiseert,
in samenwerking met GroenLinks+

Busuitstap naar Zeeland en - de aanloop naar de verkiezingen - politiek café over Europese thema's

Zaterdag 29 maart 2014

9 uur: Vertrek uit Gent (NMBS-station Dampoort), met
tussenstop in Zelzate

10 uur: Terneuzen: koffie en uitleg over het Waterschap

12 uur: Yerseke: bezoek aan schelpdierensector en
middagmaal

14 uur: Yerseke Moer: wandeling door het natuurgebied

16 uur: Middelburg: korte wandeling door het historisch
centrum, gevolgd door politiek café met groene kandidaten
voor de Europese verkiezingen

18 uur: Terug op de bus naar Gent

Deelname: prijs nog te bepalen, maximum 50 deelnemers!

Antwerpse Groene Senioren nodigen uit

De viering van Verloren Maandag

AGS luidt het nieuwe jaar in met de viering van Verloren
Maandag. Zoals altijd komen daar worstenbroden en
appelbollen aan te pas. Als gelegenheidsspreker verwachten
we **Marij Preneel**, districtsburgemeester van Borgerhout.
Wat heeft de meest progressieve coalitie van het land na één
jaar gerealiseerd en wat zijn de verdere plannen?

Allicht mogen we ook **Bart Staes** en **Wouter Van Besien**
verwelkomen.

Praktisch:

Schrijf voor 05/01/14 in via beabert25@skynet.be –
03/449.65.45 en vermeld of je kiest voor een worstenbrood
of een appelbol. We verwachten je dan vanaf 13.30 uur in
de Chapo, Statiestraat 146, Berchem, voor een drank op het
nieuwe jaar.

Het Groen Huis (Chapo) ligt op 5 minuutjes stappen van het
station Antwerpen-Berchem.

Grootouderscampagne aan de Kust

In de Paasvakantie zijn nogal wat grootouders aan zee met hun kleinkinderen.
Meestal hebben ze dan wat tijd voor een praatje. Enkele weken voor de moeder van
alle verkiezingen wil GroenPlus hen aanspreken en aantonen dat Groen een prima
programma heeft, ook voor ouderen én hun kleinkinderen.

Wat is het plan?

Van dinsdag 15 tot vrijdag 18 april verblijven we 4 dagen samen aan zee.

Om er echt iets van te maken hebben we ter plaatse 10 slaapplekken voorzien.

We trekken elke dag met de kusttram naar een verschillende badplaats om actie te
voeren. We doen dat graag samen met de lokale groepen en met oudere en andere

kandidaten. Uiteraard zal het 's avonds ook gezellig zijn. We bekijken interessante eco-films en bespreken die bij een glaasje.
Je kan ons natuurlijk ook komen opzoeken en één dag mee campagne voeren.

Deelname in de kosten € 100, de rest legt de campagnekas bij.

Meer inlichtingen en inschrijvingen bij: GroenPlus-campagneleider Luc Debuyst, 0495/26.58.96, lucdebuyst@yahoo.com

Kerstreceptie 20 december

Twee geëngageerde vrouwen aan het woord deze keer. Annemie Luyten neemt het vanuit evangelische inspiratie op voor armen in de grootstad. De christelijke vereniging doet dat o.a. door samen te werken met andere organisaties in de actie STOParmoede Nu, die een 'luis in de pels' wil zijn van het Antwerpse stadsbestuur op het vlak van armoedebestrijding. Elke maand willen ze met hun actie één bepaald thema op de gemeenteraad brengen. Dank zij deze actie is de laatste winteropvang bijvoorbeeld beter geweest...

Agnes Steenssens doet vrijwilligerswerk in Vlaamse gevangenissen. Ze schrijft naar terdoodveroordeelden in de Verenigde Staten en bezoekt hen twee maal per jaar op Texas'deathrow (dodengang). In 2001 was ze getuige van de executie van David Lee Goff. Ze gelooft dat hij onschuldig was. Deze ervaring is voor haar de motivatie om te blijven strijden tegen de doodstraf en voor mensenrechten in de gevangenis. Ze toont aan dat mensen meer zijn dan hun ergste misdaad.

Na het beluisteren van onze gastsprekers is er gelegenheid tot bijpraten bij een glas en een hapje, zoals steeds zeer goed verzorgd door eigen vrijwilligers. (Op de foto Lieve Snauwaert en Elka Joris in volle actie. En op de achtergrond enkele helpende mannen.)

Vrijdag 20 december van 14.30 tot 18 uur

Nationaal secretariaat Sergeant De Bruynestraat 78-82, Anderlecht op 5 minuutjes van Brussel-Zuid.

GroenPlussers zetten zich in:

Christine zorgt voor muzikale noot

Een Groen(e) apero-lunch in Erps-Kwerps; nou, daar lustten we wel een blaadje van. Al was het maar uit nieuwsgierigheid naar de gemeente met die gekke naam. Op 'Zolder' troffen we er GroenPluslid Christine De Mûelenaere achter de elektrische piano. We genoten er van een perfect uitgekiend gerechtenbuffet, met hier en daar een exotisch tintje. Christines evergreens, lukraak uit het hoofd of van de partituur geplukt, bezorgden ons een digestieve begeleiding.

Wist je datje?

Het is nog wat prematuur, maar in augustus 2014 komt er een **driedaagse fietstocht in Vlaams Brabant**. De tocht zou vertrekken en aankomen aan het station in **Leuven**. Overnachten doen we meer dan waarschijnlijk in het Leuvense Ibis-hotel. Fiets mag je meebrengen, maar kan ook gehuurd worden. Om het veilig te houden beperken we de deelname tot 25 deelnemers.

Een greep uit het voorgestelde programma:

- *Abdijentocht langs Vlierbeek, Park, Keizersberg en Sint-Geertrui,*
- *Leuven by night,*
- *fietsparcours over Rotselaar, IJse- en Voer, Huldenberg*
- *Ontmoeting met Leuvense verkozenen,*
- *tocht doorheen Meerdaalwoud en Heverleebos*

Nogal wat punten dienen nog uitgeklaard, maar de werkgroep voelt zich gesteund door enkele oudgedienden die elders al GroenPlusfietstochten organiseerden. De organisatoren kunnen ook terugvallen op een heus Groene Fietstochtdraaiboek... Meer over de Vlaams Brabantse Groene Pluimentocht in het lentenummer.

Noteer alvast de data: **van woensdag 20 t.e.m. vrijdag 22 augustus 2014.**

Bijkomende informatienodig, of op de hoogte blijven?
Contacteer Werner Dejonghe,
werner.dejonghe@scarlet.be

GroenPlus bezoekt Straatsburg

Straatsburg en het Europees Parlement zijn recent nog eens in het nieuws geweest. Meer en meer dringt de overtuiging door dat een parlement dat vergadert op 2 locaties niet langer kan. Wordt het Europees Parlement in Straatsburg afgeschaft, of vergaderen er eerlang enkel nog de Commissie en de ministers van Buitenlandse Zaken? Het zit er nog niet direct aan te komen. Maar GroenPlus wacht niet af en neemt nu nog de kans te baat om van 4 tot 6 februari 2014 de stad en het Parlement gegidst te bezoeken. Contacten met 'Les Verts' in Straatsburg en met Groen Europarlementslid Bart Staes zijn voorzien.

Maak dus van deze enige gelegenheid gebruik en schrijf zo vlug mogelijk in, want het aantal plaatsen is beperkt!

Dit is het programma:

Dinsdag 4 februari

- 9 uur Vertrek per witte Albacar van op de busparking nabij het Noordstation
Reisbegeleiding: Veerle Wijffels (medewerkster Bart Staes)
 - 13 uur Halte aan een wegrestaurant in Luxemburg met eetmogelijkheid.
Aansluitend korte rondrit langs de gebouwen van de Europese Instellingen op de Kirchberg.
- Aankomst in Hotel Cerise. Toewijzing kamers.
Transfer naar Italiaans restaurant 'La Piazza'.
Na afloop, transfer naar het hotel.

Woensdag 5 februari

- 7 - 9 uur Ontbijt
 - 9.30 uur Vertrek autobus naar het Europees Parlement.
Rondleiding in het Parlement.
Ontvangst door Groen Europarlementslid Bart Staes.
Bijwonen van de stemmingen van op de bezoekertribune.
Met de bus terug naar de stad, alwaar vrij of geleid stadsbezoek en eetgelegenheid.
 - 18.30 uur Avondmaal in het Elzasserrestaurant 'Au Gutenberg', Place Gutenberg 8.
- Wie vertrekt vanuit het hotel kan om 18.15h mee met de bus naar het Centrum.
Na afloop transfer naar het hotel.

Donderdag 6 februari

- 7 - 9 uur Ontbijt. Inladen van de bagage.
 - 9.30 uur Vertrek met de bus naar het centrum. Boottocht: Straatsburg en het Europees Parlement van op de III
Samenkomst aan de kade Palais des Rohan, vlakbij de kathedraal, Strassbourg Fluvial, 15, rue de Nantes.
Tijd om iets te eten of een broodje te kopen voor op de bus.
 - 13.30 uur Terugreis
- Voorziene aankomst aan Noordstation/Brussel: 20.30 uur.

Inschrijven

Kostprijs: € 200

Inbegrepen: hotel, ontbijt, 2 avondmaaltijden, boottocht.

Niet inbegrepen: middagmaal: je kan in de stad makkelijk een kleinigheid eten – extra drank tijdens de maaltijden, minibar op de kamer.

Inschrijven bij: Rik Carmen -> rikcarmen@scarlet.be – 0495/64.19.40 – 03/449.33.66

Om je deelname te verzekeren, graag **zo vlug mogelijk € 50 overschrijven** op rekening BE23 5230 8030 7991 van GroenPlus, 1070 Brussel.

Meer info

Lieve Snauwaert (lieve.snauwaert@telenet.be), reisbegeleidster van GroenPlus

GroenPlusers zetten zich in:

De stukjes over Frans, Marieke en Christine De Mûelenaere gelezen? Nog niet? Keer dan terug naar pagina 9 en 14 en laat je verbeelding werken.

Doe je af en toe ook wel eens zo'n 'buitenafe'? Of ken je een andere GroenPluser die zich incidenteel ergens verdienstelijk maakt? Laat het ons weten! Let wel: we zijn op zoek naar originele, frisse en onbespoten nieuwtjes.

Heb je er zo eentje, meld het aan eindredacteur Walter Decoene, walter.decoene@telenet.be, 0487/68.29.45

Themadag 'Leeftijdsvriendelijke Gemeente' gemist?

Was je er op 16 november niet bij in Zwijndrecht? Of beschik je niet over internet, zodat je de interessante powerpoints niet kan raadplegen op www.groen-plus.be?

Geef dan een belletje aan provinciaal voorzitter, Rony Van Oosterwijck, 0495/92.31.55 en bezorg hem je adres.

Hij kan je een uitgeprinte versie bezorgen van volgende interessante presentaties:

- Chris Vermeulen, OCMW-voorzitter: *Welkom in Zwijndrecht*
- Joos Fillet, schepen van Welzijn: *Beleidsdoelstellingen Kontich*
- Veerle Baert (VVSG): *Waarom wordt uw gemeente ook leeftijdsvriendelijk?*

COLOFON

Zilverblad is een uitgave van GroenPlus en verschijnt 4x per jaar; in maart, juni, september, december. Gedrukt op cyclusPrint, papier van 100% gerecycleerde vezels.

Verantwoordelijke uitgever: Hugo Van Dienderen, Wapenstraat 2 bus 2, 2000 Antwerpen

Eindredactie: Walter Decoene

Werken mee aan dit nummer: Lena Burm, Cecile Sillis, Joris Willaert, Hugo Van Dienderen, Walter Decoene, Frans Coenen en Elle Van Loy

Redactieraad: Catherine Stepman, Elle Van Loy, Frans Coenen, Ghislaine Meynen, Hugo Van Dienderen, Joris Willaert, Lena Burm, Marleen De Vry, Walter Decoene

Foto's: Elle Van Loy, Walter Decoene, Shutterstock

Lay-out: Beeldburo | **Drukkerij:** Druk in de weer

LID WORDEN?

De leden van Groen die 55+ zijn, worden automatisch bij GroenPlus gerekend en ontvangen Eco-zine en ook dit Zilverblad. Lid van Groen kan je best worden via de website van Groen. Je vult het formulier in dat je vindt op <http://goo.gl/VdYJ6> en je stort €10 op rekening van Groen BE47 0010 9836 8180.

Blow up

Iets of wat fotoliefhebber speelt regelmatig met Photoshop of enige andere spelerei die in dezelfde richting gaat. En nee, ik ontsnap daar niet aan. Telkens ik met beelden van een wandeling of een evenement thuiskom, kan ik die niet snel genoeg in mijn laptop opslaan. Maar daar eindigt het niet bij, want die harde schijf is meer dan een kluis, waarin je waardevolle dingen bewaart.

Nee, van sommige foto's wil ik weten wat erachter schuilgaat.

Welke onverwachte geheimen ze mogelijk inhouden.

Ver afgelegde doelen, die je met het blote oog niet kan doorgronden, ze prikkelen mijn aandacht. Is het gewoon nieuwsgierigheid, of heb ik iets van de paparazzo? Feit is, dat eens thuisgekomen precies dat detail in de foto me bezighoudt. Zo vergrootte ik eens het beeld van een vrachtschip uit dat op enkele kilometer in zee voor anker lag. Het lag er zo stil en verlaten, dat ik wou weten of er nog leven aan boord was. Thuisgekomen vergrootte ik het beeld steeds opnieuw uit, zodat het schip almaar dichterbij kwam.

In de filmwereld noemen ze dat 'blow up' en dat voert me terug naar mijn studententijd. De jezuïet Pater Burvenich deed toen heel erg zijn best om de filmfinesses van de Zweedse regisseur Ingmar Bergman op een jong publiek over te dragen. En het dient gezegd: we waren er weg van, van die witzwarte magie op het linnen venster.

Ook na de schoolbanken bleef ik een fervente filmfan. De Katholieke Filmliga werkte dat ook stevig in de hand. Met een wekelijkse film op dinsdag in de toen nog nieuwe feestzaal van de Antwerpse jezuïeten.

In 1966 verraste Michelangelo Antonioni me met 'Blow up', een thriller met cinefiele allures. In het Londen van de jaren '60 wandelt een modefotograaf door het Maryon Park. De plek is vrijwel verlaten. Alleen twee geliefden omhelzen mekaar. Tot de vrouw (rol van een nog jonge Vanessa Redgrave) de fotograaf opmerkt, zich boos maakt en het filmrolletje opeist. De fotograaf maakt zich uit de voeten en ontwikkelt de film in zijn doka. (Zo ging dat vroeger, nu bekijken we de kant en klare foto's direct op de laptop!) In een van zijn foto's treft hem een detail op de achtergrond, in het struikgewas. Via een blow up komt hij erachter dat hij getuige is van een moord, want het struikgewas verhuult een lichaam. Nieuwsgierig keert hij 's nachts terug, maar wat te verwachten was, het lijk is verdwenen.

Allicht heeft die fascinerende Antonioni er iets mee te maken dat ik af en toe dingen fotografeer die er ogenschijnlijk niet toe doen. Op zoek naar sensatie, of gewoon naar de achtergrond der dingen?

— WOUT